

Arrest

nr. 222 233 van 3 juni 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat Y. CHALLOUK
Abdijstraat 234
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2019 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen “tegen het “de vordering tot heropsluiting” dd. 13/05/2019 en hem betekend op 13/05/2019 in het dossier waarbij een verzoekschrift tot vernietiging tegen “beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) van de gemachtigde van de Minister van Asiel- en Migratiebeleid bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 10.05.2019 en aan verzoeker betekend op 10.05.2019”.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82, 39/84 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. CHALLOUK die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A.-S. DEBERSAQUES, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 18 januari 2018 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie overeenkomstig artikel 47/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in functie van haar zus van Nederlandse nationaliteit.

1.2. Op 10 juli 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Op 9 augustus 2018 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie overeenkomstig artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet in functie van haar zus van Nederlandse nationaliteit.

1.4. Bij arrest nr. 212 562 van 20 november 2018 verwerpt de Raad het beroep vermeld in punt 1.2.

1.5. Op 22 januari 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

1.6. Op 22 januari 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en een beslissing houdende een inreisverbod (bijlage 13sexies). Tegen de voormelde bijlage 13septies dient de verzoekende partij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad.

1.7. Bij arrest nr. 215 706 van 24 januari 2019 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vermeld in punt 1.6.

1.8. Op 10 april 2019 dient de verzoekende partij een derde aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie overeenkomstig artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet in functie van haar zus van Nederlandse nationaliteit.

1.9. Op 10 mei 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

1.10. Op 13 mei 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende een vordering tot heropsluiting.

1.11. Op 27 mei 2019 dient de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in tegen de in punt 1.9. vermelde beslissing.

2. Over de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid

In haar verzoekschrift vordert de verzoekende partij bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen *“tegen het “de vordering tot heropsluiting” dd. 13/05/2019 en hem betekend op 13/05/2019 in het dossier waarbij een verzoekschrift tot vernietiging tegen “beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) van de gemachtigde van de Minister van Asiel- en Migratiebeleid bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 10.05.2019 en aan verzoeker betekend op 10.05.2019”.*

De verzoekende partij vraagt voorlopige maatregelen op te leggen aan de verwerende partij om haar rechten te vrijwaren *“die ander onherstelbaar met de voeten zouden betreden worden”*. De verzoekende partij wijst erop dat zij tegen de laatste beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten van 10 mei 2019 een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld, doch dat dit beroep geen schorsende werking heeft en nog hangende is. Vervolgens vraagt de verzoekende partij aan de verwerende partij als voorlopige maatregel op te leggen het verbod om haar van het Belgische grondgebied te verwijderen in afwachting van een beslissing ten gronde van haar beroep tot nietigverklaring tegen de bijlage 20 van 10 mei 2019.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet luidt:

"Wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten

Die maatregelen worden, nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk zijn opgeroepen, bij een gemotiveerde uitspraak bevolen door de voorzitter van de kamer die bevoegd is om uitspraak ten gronde te doen of van de rechter in vreemdelingenbetwistingen die hij daartoe aanwijst.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen voorlopige maatregelen worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen gehoord, worden.

Artikel 39/82, § 2, tweede lid, vindt toepassing op de krachtens dit artikel uitgesproken rechterlijke beslissingen."

Uit artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet blijkt dat de verzoekende partij om zich op desbetreffend artikel te kunnen beroepen om voorlopige maatregelen te horen bevelen een vordering tot schorsing overeenkomstig artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet moet indienen.

3.2. Artikel 39/85 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn. (...)"

Artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet voorziet uitdrukkelijk dat de vreemdeling kan verzoeken "bij wege van voorlopige maatregelen" "dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt". Aldus vereist ook voormelde bepaling dat de verzoekende partij om voorlopige maatregelen te horen bevelen reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend.

3.3. Daargelaten de vraag welke voorlopige maatregelen de verzoekende partij vraagt bij welke beslissing, stelt de Raad vooreerst vast dat de verzoekende partij bij de Raad geen enkel beroep of vordering heeft ingesteld tegen de "vordering tot heropsluiting" van 13 mei 2019. Bovendien wijst de Raad erop dat hij zonder rechtsmacht is om kennis te nemen van een beroep gericht tegen deze beslissing, daar het een beslissing tot vrijheidsberoving betreft en deze beslissing overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen.

Daarnaast stelt de Raad vast dat de verzoekende partij ten aanzien van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten van 10 mei 2019 op 27 mei 2019 enkel een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend en dat het beroep niet valt onder de bepalingen van artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet en geen schorsende werking heeft, zoals de verzoekende partij zelf ook uitdrukkelijk erkent in haar verzoekschrift tot nietigverklaring van 27 mei 2019.

Nog daargelaten de vaststelling dat het voormelde beroep tot nietigverklaring heden (nog) niet is ingeschreven op de rol, kan de verzoekende partij zich, nu er *in casu* geen vordering tot schorsing werd ingediend, niet op de artikelen 39/84 en 39/85 van de Vreemdelingenwet beroepen om voorlopige maatregelen te horen bevelen.

De verzoekende partij houdt ter terechtzitting voor dat het verzoekschrift tot nietigverklaring wel degelijk een vordering tot schorsing bevat. Zij stelt dat hoewel de titel melding maakt van een verzoekschrift tot vernietiging in het punt 5 van het verzoekschrift wel degelijk de schorsing wordt gevraagd. Zij meent dat

het feit dat dit punt niet wordt uitgewerkt in het verzoekschrift geen afbreuk doet aan het feit dat de schorsing werd gevraagd.

Vooreerst merkt de Raad op dat de verzoekende partij het voorwerp van de vordering niet kan wijzigen ter terechtzitting. De titel van het verzoekschrift van 27 mei 2019 gericht tegen de beslissing van 10 mei 2019 houdende een weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, vermeldt uitdrukkelijk en enkel dat het om een *“verzoekschrift tot vernietiging”* gaat. Bovendien kan de verzoekende partij bezwaarlijk voorhouden dat uit het punt 5 van het voormelde verzoekschrift blijkt dat zij de schorsing vraagt van de voormelde beslissing van 10 mei 2019. Onder punt *“5. Schorsing:”* wordt immers enkel gesteld *“Overeenkomstig artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet heeft dit vernietigingsberoep geen schorsende werking en kan tegen verzoekende partij een maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen worden genomen.”* Dit betreft aldus enkel de vaststelling dat het beroep tot nietigverklaring geen automatisch schorsende werking heeft en geenszins een vraag tot schorsing. Geheel ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de verzoekende partij *in fine* van haar verzoekschrift van 27 mei 2019 gericht tegen de beslissing van 10 mei 2019 houdende een weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten enkel vraagt de vordering tot vernietiging ontvankelijk en gegrond te verklaren en volgende beslissing te vernietigen: *“beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten’ (conform de Bijlage 20) van de gemachtigde van de Minister van Asiel- en Migratiebeleid bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 10.05.2019 en aan verzoeker betekend op 10.05.2019”*.

3.4. De verzoekende partij betoogt dat een repatriëring nakend is, dat een bijlage 20 werd afgeleverd zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wat vreemd is gelet op de vasthouding en waardoor er geen mogelijkheid bestaat om tegen een bevel een beroep in te stellen. De verzoekende partij betoogt ook dat haar verzoekschrift van 27 mei 2019 aangetekend werd opgestuurd naar de Raad, die het nodige dient te doen voor oprolstelling. Zij betoogt ook nog dat de nakende repatriëring niet het gevolg is van de bijlage 13septies van januari 2019, doch wel van de vordering tot heropsluiting van 13 mei 2019. Zij meent dat indien zij gerepatriëerd wordt zonder dat haar beroep wordt behandeld, haar rechten met de voeten worden getreden gelet op het feit dat de bijlage 20 van 27 mei 2019 niet wettig werd genomen. Zij meent dat het niet onredelijk is om voorlopige maatregelen te vragen in afwachting van een beslissing ten gronde over het beroep tegen de bijlage 20 van 27 mei 2019.

Vooreerst wijst de Raad erop dat de verzoekende partij bezwaarlijk kan voorhouden dat de nakende repatriëring het gevolg is van de vordering tot heropsluiting van 13 mei 2019. Immers bevat voormelde beslissing enkel een vrijheidsberovende maatregel, doch geenszins een verwijderingsmaatregel.

Voor het overige wijst de Raad erop dat het betoog van de verzoekende partij geen afbreuk doet aan de vaststelling dat zij geen vordering tot schorsing heeft ingediend en dat het ingediende beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten van 10 mei 2019, geen schorsende werking heeft.

De Raad herhaalt dat de verzoekende partij zich, nu er *in casu* geen vordering tot schorsing werd ingediend, niet op de artikelen 39/84 en 39/85 van de Vreemdelingenwet kan beroepen om voorlopige maatregelen te horen bevelen. De vraag af het beroep tot nietigverklaring al dan niet reeds ingeschreven is op de rol of had moeten zijn, is dan ook zonder belang.

3.5. De onderhavige vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen is onontvankelijk.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering waarbij voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden gevorderd is onontvankelijk.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend negentien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. KEGELS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

N. VERMANDER